

fen), forbi han ved denne Leilighed har bragt den næstvedste Offerdag paa Bane. Det havde vistnok nærmest været min Pligt at bringe denne Sag paa Dmtale her, da jeg er Repræsentant for Kæbsen, og det saameget mere, som jeg specielt er bleven opfordret af ca. 100 offerpligtige Borgere til, paa den ene eller den anden Maade, at rette et Spørgsmaal til Cultusministeren denne Sag betræffende; men jeg har paa Grund af Omstændighederne, navnlig Sygdom i min Familie, ikke føet mig istand til at paatage mig at stille en Forespørgsel besangaaende, og har derfor anmodet Vedkommende om at henvende sig til et andet Medlem her i Thinget om at gjøre Skribt i saa Henseende. Jeg beklager meget, at jeg ikke i dette Dieblik er i Besiddelse af de Papirer og Documenter, som jeg troer, det kunde være ønskeligt og gavnligt, at Thinget blev bekendt med, denne Sag vedrørende. Naar den ærede Cultusminister idag omtalte Indvarslingen til Raadstuesamlingen i Næstved som lovlig, saa kan det jo gjerne være, at den kan kaldes saaledes, men jeg maa dog hense, om det skulde være saa fuldkommen lovligt, at man ved en saadan Leilighed har indvarslet igjennem en Avis med 3 Dages Varjel til et saadant Møde; jeg vil ikke sige, at 3 Dages Varjel ikke skulde være tilstrækkeligt, naar Vedkommende holdt Avisen, men vi vide jo Alle, hvad Aviser ere, og hvad de bethde; de holdes kun af dem, som dele Mening og Anskuelse med vedkommende Redacteur, og naar man ikke deler dennes Meninger, holder man ikke Avisen. Jeg troer nu at turde sige med Hensyn til „Næstved Avis“, at den ikke holdes af den store Fleerhed af Næstved Indbyggere, og altsaa have disse ikke kunnet blive bekendte med, at Raadstuesamlingen skulde finde Sted. Men hvorfor har man Trommer i Kjøbstæderne? Ved mange mindre Leiligheder rører man jo Trommen; gjennem denne Maade at bekendtgjøre Noget paa, bliver saagodtsom Enhver nødsaget til at høre, hvad man vil have offentliggjort. Men det, at der kommer en Indbydelse gjennem en Avis, er Noget, som ofte undgaaer at komme til Folks Rundskab. Naar vi dernæst see hen til det Antal, der ved den nævnte Raadstuesamling var tilstede, saa see vi,

at der fra Næstved By, der dog har stattede Borgere i tusendvis, i alt Fald flere hundrede, mødte kun ca. 40, og, naar man tager Indbyderne fra, saa reducerer de Mødtes Antal sig til omtrent 30, og disse 30 have nu taget Bestemmelse om, hvad alle de Andre skulde lide. Det forekommer mig virkelig, at dette er, jeg vil ikke sige en despotisk, men en eenstidig Maade at gaae tilværks paa. Naar saa en stor Deel af Byens Indvaanere henvende sig til Cultusministeren med en Protest imod en saadan Bestemmelse, faae de slet intet Svar. Hertil skal jeg imidlertid ikke sige Andet, da jeg ikke kjenner Ministeriets Fremgangsmaade i slige Sager, end at det maaskee kan være rigtigt nok ikke at svare paa saadanne Andragender. Man troede da, at man var gaaet en urigtig Vej, og at Sagen maaskee forterede under Indenrigsministeriet, og henvendte sig derfor der med Protesten — men samme Resultat; heller intet Svar, og imidlertid kom Resolutionen, som sagde, at nu skulde det Vedtagne være slaaet fast. Naar man nu tænker sig, hvorledes Borgerne i Almindelighed have en Tilbøielighed til at tænke over, hvad Rædsagen kan være til en slig Fremgangsmaade — jeg har saaledes hørt, at der er blevet sagt: Ja, Saameget vide vi, at vedkommende Præst, til hvem der skulde offres, opholdt sig i Kjøbenhavn i Rigsraadets Landsting . . .

Formanden: Jeg maa dog anmode det ærede Medlem om ikke at komme ind paa Personligheder, idet jeg især skal gjøre den Bemærkning, at denne særlige Sag ikke ligger for under nærværende Forespørgsel. Den er nemlig kun stillet i al Almindelighed, angaaende Offers og Accidenters Afløsning, og, vil man gaae meget ind i Detaillen af den enkelte særligt nævnte Sag, maa den derfor gjøres til Gjenstand for en egen Forespørgsel.

C. Christensen: Jeg bøier mig for den ærede Formand i saa Henseende, saameget mere som jeg i dette Dieblik ikke er i Besiddelse af de Documenter, som det kunde være ønskeligt ved en saadan Leilighed at have ved Haanden; maaskee jeg ogsaa ved en anden Leilighed kan komme tilbage paa Sagen. Jeg